

дълго предверіе, на земята на косто има надписъ „пази са отъ кучето!“ (save sanem!); отъ двѣтъ страни има голѣми стаи за приеманье на посѣтители, на които степенята или близкостята не позволявахъ да влѣзжтъ въ повжтрешната часть на къщата. На края на предверіето са намѣрва залата, която при първото раскопаванье на Помпея бѣше пълна отъ живописи, които, що са отнася до израженіето, можахъ да са сравнѣтъ съ Рафаслевитѣ. Днесъ тѣ сж премѣстены въ Неаполитанскія Музей, и привличать еще удивленіето на артиститѣ и представляватъ прощаваніето на Бризенда съ Ахиллея.

Въ единъ отъ жглытъ на залата малка стѣла води въ стайтъ на слугытъ, които лежжтъ на горния катъ. Тамъ имаше еще други двѣ три спални стаи и на стѣнитѣ имъ бѣше исписано похищеніето на Европа и сраженіето на Амазонкытъ.

Влѣзвамы сега въ Архива, двѣтъ стѣни на който сж покриты съ тирска багряница, намѣста подигната. На тѣхъ стѣни бѣше исписанъ поетъ който четеше стиховетѣ си предъ приятели, и на земята изваянна мозаика представяше единъ управителъ на Театра който учаше актерытъ. Подиръ архива, влѣзвамы въ колонадата и тука какъто казахмы въ общото описаніе свършваше са зданіето. На сѣкій стѣлпъ на колонадата висяхъ вѣнцы, а въ центра дѣто бѣше градината бѣхъ наредены многочисленны *sacini* мраморны съ най рѣдки и прекрасны цвѣтя. На лѣво на тѣзи малка градина са издигаше единъ малкъ храмъ, съ пространството на капеллытъ които срѣщамы въ католическытъ страны, [посветенъ на домашнытъ божества. Мѣденъ треножникъ лежеше предъ него, и на лѣво двѣ малки спални, а на дѣсно трапезаріята, въ която сж са събрали гоститѣ въ тѣзи часть на повѣствованіето ни.

Тѣзи трапезарія са нарича отъ Неаполитанскытъ старинари чертогъ на Лида и въ прекрасното съчиненіе на Вилхелма Гелля, ся намѣрва отпечаткъ на една изваянна и граціозна живопись, която представя Лида когато подава на супруга си новороденото си дѣте за косто са тѣи и назова. До трапезаріята лежи благовоненъ цвѣтникъ. Около трапезата искусно направена отъ скжпъ кедръ и опьстрена съ сребърны украшения, лежахъ три възлегалница, които Помпейцытъ употребявахъ предпочително намѣсто полукръжлытъ сѣдалища на тогашната римска мода. На позлатенытъ тѣзи мѣдны възлегалница имаше възглавници отъ матеріи искусно шиты и сладострастно меки при възлѣганьето на тѣлото.

Исповѣдамъ, думаше едилтъ Панса, че къщата ти, ако и да е малко по-голѣма отъ единъ ковчегъ, но е елмазъ въ вида си. Кожко